

Tisztelt Rektor Úr!

Idén szeptemberben lesz két éve, hogy Sohajda Zsolt volt kollégista barátunk (akit csak „Arc”-nak ismert mindenki) elhalálozott. Jelen levelünk mellékletében küldünk egy igazán kivonatos méltatást is, bővebben: <http://bolyaclub.hu/Bucsuzunk/Arc.html>. Munkahelye, a Tigris KFT (ahol jelenleg is sok volt –és jelenlegi– kollégista dolgozik) a Bolyai Club Kollégiumi Alapítvány támogatásával és segítségével szeretne a „kolesz” kertjében egy mellszobrot állítani az emlékére az évfordulóra. **A BCKA ezzel is folytatná azt a tevékenységét, amit Jenei igazgató úr emléktáblájával megkezdett, s amely a konkrét személyen túl mindig a kollégista-létnek, „életformának” is igyekszik emléket állítani.**

Sohajda Zsolt barátunk a kollégium a közösségi élet szíve-lelke-motorja, egyszerűen: „arca” volt a 90-es években (innen a beceneve). Gyakorlatilag minden kollégista ismerte és tudta, hogy számíthat rá. Közel 10 évig tevékenykedett/lakott a kollégiumban (1988-2000). Az elképzelésünk az, hogy nemcsak egy szobrot állítanánk az emlékének, hanem egy olyan **emlékhely/közösségi hely kialakítására törekednénk**, ahol a mai kollégisták is szívesen elüldögélnek, elbeszélgetnek. Az emlékhelyet a kertbe, a volt kültéri pingpongasztalok megmaradt beton-aljzatára terveznénk: ez megkönnyítené az alapozási munkát, ugyanis a szobor mellé/köré kőből kialakított ülőhelyeket is szánunk. (Az ELTE-nek eddig ez nem kerülne semmibe: nem pénzét kérünk.)

Az emlékhely kialakításával tehát a másik célunk (azon túl, hogy szeretett barátunkra emlékezzünk), hogy **elősegítsük/újratereptsük azt a közösségi szemléletet/közösségi élményt**, amit mi kaptunk a kollégiumban, amikor ott laktunk. Nagyon szeretnénk, ha a szoboravatásra elkészülne a kertben egy **kiépített tűzrakóhely** is. Elképzeléseinkben a Kollégiumi Diákbizottság is partner. Kiváló és autentikus lenne, ha az eseményen már a tűzrakóhelyet is felavathatnánk egy főzéssel, mert ennél méltóbban nem is tudnánk kifejezni az egész elképzelés szellemiségét. **Ebben kérjük az ELTE és a kollégium vezetésének a segítségét**, s bár ez már csak egy kis hozzáadott „plusz” lenne az eseményhez, mégis mondhatná az egyetem: ő is hozzáadta a részét a „**kollégisták emlékhelyéhez**”. Ha ez megvalósulna időben az avatásig, akkor ebben az esetben valószínűleg tudnánk egy-két kerti padot is vásárolni köréje.

A szobor elkészítésénél –mivel ez az ELTE egyik legnagyobb/legismertebb kollégiumának kertjébe kerül– természetesen a **művészi igényesség és minőség** is fontos szerepet kap. A szobor elkészítésére **Mihály Gábor, Munkácsy-díjas szobrászt** kértük fel, akinek számtalan köztéri alkotása van kihelyezve Magyarországon és Erdélyben. Ő elfogadta és megtisztelőnek tartja a feladatot. Elkészített egy „makettet”, melyen még lesznek természetesen változtatások, de alapjában véve egy ilyen szoborról van szó. A szobor bronzból készül és kő talapja lesz. A művész úr munkásságáról az alábbi weblapon tájékozódhatnak:



[http://www.artcolony.hu/html/hu/mihaly\\_g/index.html](http://www.artcolony.hu/html/hu/mihaly_g/index.html), illetve a róla készült albumból (ISBN 978-963-08-0970-2). Jelen levelünkhöz mellékelünk egy szűk válogatást műveiből.

Az emlékhely (szobor + ülőkék) **költségét** a Tigris KFT állja, az esemény **szervezését** a Bolyai Club Kollégiumi Alapítvány végzi, a Bolyai Club és a KDB segítségével. A Bolyai Club Kollégiumi Alapítvány egyúttal gyűjtést is szervezne az eseménnyel kapcsolatban, amelyre befolyt összeget a céljainak megfelelő, lehetőleg a megemlékezéssel kapcsolatos dolgokra fordítja. (Pl. a tervezett 2014 februári BAMBI-7 Kollégiumi Osztálytalálkozón egy koszorúzásra, a kialakítandó tűzrakóhely köré padokra, stb.)

Az avatás tervezett időpontja: **2013. szeptember 21. szombat 15:00.**

A dátumhoz: 2011. szeptember 23-án halt meg Zsolt, így magához a hétvégéhez barátai, a főszervezők (és pénzügyi támogatók) ragaszkodnak. A szombati napra pedig azért esett a szervezők választása, mert tényleg **szeretnék egy megemlékezéssé, találkozási eseménnyé tenni a dolgot**, a szoboravatás után beszélgetéssel, kis vendégfogadással. A sok vidéki miatt mind a napi munka utáni odaérkezés, mind az esemény utáni hazajutás pénteken nagy gond. A felkészülési idő is több lenne szombat délelőtt (a tervek között szerepel egy kis fotókiállítás is). Ha a tisztelt Rektor Úrnak esetleg sajnálatosan nem felelne meg az időpont, talán tudna valakit „delegálni” az ELTE vezetéséből.

### **Rövid beszédre felkérnénk**

- ⇒ a Rektor Urat vagy az általa felkért személyt (aki ugyan nyilván nem ismerte az elhunytat, de megtisztelne Bennünket és céljainkat, ha pár mondatot szólna **a kollégium és az aktív közösségi életet élő kollégisták fontosságáról az egyetem számára**, valamint a korábbi kollégistákkal való kapcsolattartás szerepéről és módjairól [pl. **ELTE Alumni Program**]. Terveink szerint több prominens volt ELTE-s jelen lesz...)
- ⇒ Dr. Hoffmann Tamás XI. kerületi polgármester urat (aki jól ismerte az elhunytat, és erről szólna pár szót, illetve **a kollégium beilleszkedéséről a kerület közösségi életébe**),
- ⇒ Vertán Györgyöt, a Tigra KFT vezetőjét (mint a megemlékezés megálmodóját, **az elhunyt közeli barátját és munkatársát**).

Az avatás után kis **fogadást** tartanánk a Kollégium alkalmas helyiségeiben, ahol egy fotókiállítást is berendeznénk erre a napra az elhunyttal kapcsolatban.

### **Tisztelettel kérjük tehát az ELTE mielőbbi engedélyét a nemes kezdeményezéshez!**

A hivatalos beleegyezés alapján gyorsan neki kell állnunk napi életünk és a nyári események mellett szervezni a dolgot (addig nem mertük publikálni sehol), ill. esetleges elutasítás esetén más lehetőség után kellene néznünk, ugyanis a szobor készül (remélhetően erre nem kerül sor). Kérjük, segítse ezt az abszolút civil kezdeményezést! A mai modern élet szellemében ezt a levelet e-mail-ben is elküldjük Önnek.

A választ a

Ruff Péter 7400 Kaposvár Damjanich utca 54. postacímre ill. a [rufi64@gmail.com](mailto:rufi64@gmail.com) mail-címre is köszönettel vennénk.

**Hozzájárulását és segítségét szívből köszönjük**, valamint rendkívül megtisztelne minket, szervezőket, és ezen túl minden egykori és jelenlegi kollégistát azzal, ha az eseményen tiszteletét tenné és pár szót mondana, illetve a leleplezésben segédkezne.

Tisztelettel:

a szoborállítást szervező bizottság nevében:

Ruff Péter

*ELTE matematikus hallgató 1984-1989*

*ELTE KCSSK kollégista 1984-1989*

*ELTE KCSSK kollégiumi tanár 1989-2000*

*ELTE KCSSK csoportvezető tanár 1996-2000*

Kaposvár, 2013. június 10.

## Sohajda Zsolt („ARC”) méltatása

*Kivoatok / válogatás*

az **Index** online-felületen közzétett megemlékező írás hozzászólásaiból  
név nélkül, az oldal tulajdonosának (Bodolai László - 'Bodi', szintén volt jogász kollégista) engedélyével

2011. szeptember 24-én 11:33:26-kor pittyegett a mobilom. SMS-t kaptam Nassanyi barátomtól. Biztos a badacsonyi buliról van valami hír - gondoltam. Elolvastam a rövid üzenetet, majd hitetlenkedve még párszor. Nem is tudtam felfogni, mint ahogy a rossz hírekkel sokszor előfordul. A sokkoló szavak így sorakoztak a mobilom képernyőjén:

*"Arc meghalt egy keson diagnosztizált agyhartya gyulladásban."*



- Arc központi figura volt TTK-n, Bölcsészeknél, és Jogászoknál egyaránt. A Koleszban. Arc remek ember volt.
- 1995-ben kezdtem "A Koliban", de még ismertem. Isten nyugosztalja!
- Egy élő legenda volt, szerencsések vagyunk, hogy ismerhettük. Jó ember volt, hihetetlen, hogy elment. Olyan barát volt, akire mindig számíthatott az ember.
- Tudni kellett, hogy nála minden "most vagy soha" alapon működött. Az egészen elképesztő volt, ahogy hosszú éveken át egy darab mobiltelefonnal igazgatott egy milliárdos céget. Bárkinek bármi kellett a cégtől, eszébe sem jutott a hivatalos út, hanem beütötte a telefonba, hogy ARC... Ez a név most már sokunknak borzasztóan hiányzik a telefonkönyvből.
- Zsoltnál segítőkészebb és kedvesebb figurával nem nagyon találkozhatott az ember. Saját történetem: laptopom elromlik, hívom Arcot! Mondja gyere be fél óra múlva hozzánk. Ott vár és odaadja a SAJÁT laptopját (ellenkezés kizárt, aki ismeri tudja mire gondolok). Nagyon fog hiányozni.

- ARC! Köszönet még egyszer a sok ingyen koncertért, ahová mint "alkalmi koncert beléptetők" csak úgy beengedtetek! Mindenkit, akit legalább látásból ismertetek a koleszból... és soha, semmit nem kértetek érte... ez ma már elég hihetetlenül hangzik. Nyugodj békében!
- Ó, szegény jó Arc. De kár érte.
- A '94-es BN-en én vigyáztam a klub büférére éjszaka. Akkor még nem voltak hivatásos rendezők. Folyton jöttek a bunkó, részeg jogászok, hogy adjak sört. Viszont azt nem lehetett, mert különben bezárhatták volna a büfét. Csak szóltam Arcnak, ő odament az illetőkhöz átkarolta őket, és csak annyit mondott, hogy nem kell itt csinálni a fesztivált. A delikvenssek egyből annyit válaszoltak, hogy OK, Arc, minden rendben. És tényleg minden rendben is volt. Nagy hatással tudott lenni az emberekre!
- Nem térek magamhoz, hogy egy ilyen jó ember, ilyen hirtelen ment el. Nagyon fogsz hiányozni barátom!
- Eddig is hiányzott, ezután is fog hiányozni... Az egyik legjobb szívű ember volt, akit valaha ismertem.
- Van egy rakás sztori róla, aminek a nagy része nyilván nem igaz - már már urban legend - de jellemző. Eszerint egyszer például egy fogalmatlan bölcsész kezében a bablevessel panasszal élt, mi szerint "Kevés benne a bab!" - itt látszik, hogy a sztori nem hiteles, AZZAL a bablevessel ez volt a legkisebb gond. Arc a tányér fölé hajol, hogy aszonygya: "Egy, kettő, három, négy, öt...tíz, tizenegy. Hopp, ez eggyel több, csak tíz jár." - oszt kivett egyet levesből és bekapta/más verziók szerint betette egy másik levesbe.
- Ma tudtam meg, szörnyű. Évfolyamtársak voltunk. Arc persze sokakkal volt az, de mi együtt kezdtünk. Már Lentiben ismerte mindenki. Őt nem lehetett nem ismerni. A felejthetetlen vigyor, ahogyan a sört mérte a Bölcsiben; a laza kecs, ahogyan egyiptomi rabszolgát alakított a Budaörsi Napokon; egy vodkás buli, amikor az egyik tanulóban táncoltunk; a szkanderezés, amiben verhetetlen volt; és a snapszer, amelyikben szintén verhetetlen volt, mert folyton csalt...:)
- Azt hiszem, nekünk ezen a néven kellett regisztrálnunk ('bokorede' - szerk. megj.), ha Arcról van szó, mert az, hogy együtt vagyunk, az is Archoz köthető. :-). Szerda óta jönnek az emlékek, a bölcsészklub, ahol Arc két kenyérkenés között megvakarta a hátát a hatalmas kenyérvágó késsel, Tápos, a szerencsétlen hivatalos szobatárs a földszint négyben, (ezúton kérünk tőle elnézést), a grillcsirke az ágy alatt, és igen, a bableves, a világ legrosszabb pizzái konvert zöldborsóval! a tetején, a végtelenített Gyaloggaloppok, és Keszi Tamás, hát persze, az egyiptomi rabszolga, és az embernek eszébe jut Misi bácsi, az összes BN, ami Arc nélkül nem lett volna ugyanaz... Arc, szia.
- **Hát eltemették. Milyen kicsi az urna, milyen szomorú a csend.**

## Mihály Gábor szobrászművész bemutatása



**Született:** 1942. szeptember 9. Székelyhíd, Erdély

### Életrajzi adatok:

- 1969-74: képzőművészeti főiskola  
mesterei: Mikus Sándor, Somogyi József
- 1975-79: Derkovits-ösztöndíj
- 1977: Állami Ifjúsági Nívódíj
- 1978: Kiskunhalas Művészeti ösztöndíja
- 1979: Munkácsy-díj
- 1985: Gyermekekért Érdemérem
- 1991: Nob (Ioc Nemzetközi Olimpiai Bizottság) Művészeti díja.

### Egyéni kiállítások:

- 1975: Rákospalota, Lila iskola (Bujdosó Ernővel),
- 1977: Kiskunhalas,
- 1980: Csorna
- 1982: Bonyhád,
- 1987: Tatabánya,
- 1988: Csongrád, München, Düsseldorf,
- 1992: Szöul, Olimpiai Park,
- 1993: Lausanne, Olimpiai Múzeum,
- 1997: Bruxelles,
- 2000: Szarvas



### Szobrai közgyűjteményekben:

- Kiscelli Múzeum,
- Munkácsy Mihály Múzeum, Békéscsaba,
- Nob Múzeuma, Lausanne,
- Magyar Nemzeti Galéria, Budapest, Közlekedési Múzeum, Budapest



### Köztéren kiállított munkái:

- Petőfi (1,7 m vörösréz lemez, 1978., Kiskunhalas)
- Pannónia (65 m vörösréz lemez Fríz, 1978., Zánka)
- Emlékkő (2 m, 1981., Budapest)
- Flamingók (díszkút, vörösréz lemez, 1982., Bonyhád)
- Csobogó (rozsdamentes acél, 1982., Kiskunhalas)
- Flamenco (1,6 m, Festett fa, 1983., Budapest, Flamenco Hotel)
- Kapcsolatok (10 m, festett acélplasztika, 1985., Csongrád)
- Olimpia (8 m., festett acélplasztika, 1986., Cegléd)
- **Kanyarulatok** (20 m, festett acélplasztka, 1986., Hungaroring)
- Jelszerű Plasztika (15 m, acélplasztika, 1987., Budapest)

- **Fortuna-kút** (2 m, vörösréz lemez, 1988., Veszprém)
- Paradicsomi Oszlopfő (3 m, kő, bronz, 1989., Paks)
- Széchenyi-Emlékkő (3 m, kő, bronz, 1990., M-1-Es Autópálya)
- Kézfogás (3 m, vörösréz lemez, 1992., Szöul)
- II. Világháborus Emlékmű (3 m, mészkő, 1992. Kocsér)
- Baross Gábor-Portré (bronz, 1992., Közlekedési Múzeum, Budapest)



- **Olimpia-kerékpározók** (3 m, acél, vörösréz lemez, 1993., Lausanne, Olimpiai Múzeum Park)
- Ádám-Éva Kút (kő, bronz, 1993., Medgyesegyháza)
- Dr. Hepp Ferenc és Gr. Klebelsberg Kunó (bronzportrék, 1993, 1994., Testnevelési Főiskola)



- Rézvitéz (5 m. vörösréz lemez, 1995., Parlament kőtornya, Rekonstrukció)
- Pannónia Aqua (kő, bronz, 1995., Balatonalmádi)
- Közúti Balesetek Áldozatanak Emlékműve (7 M, vörösréz lemez, 1996., Bp., Flórián Tér)
- Olimpiai Emlékmű (5 m, kő, bronz, 1996., Budapest, Széchenyi Rkp.)
- **Szent László Király Lovas Szobra** (6 m, vörösréz lemez, 1996., Vésztő-Mágor)
- Kodály Zoltán (bronzportré, 1997., Salgótarján)
- Arany János (bronzportré, 1997., Szakoly)
- Díszkút (kő, bronz, 1997., Balatonalmádi)
- Sztojanovits Szilárd (bronzportré, 1998., Csorvás)
- Németh Imre (bronzportré, 1999., Népstadion)
- Sike András (bronzportré, 1999., Ftc Sportclub)
- Hegyest János (bronzportré, 1999., Vésztő-Mágor)
- Váth János (bronzportré, 1999., Balatonalmádi)
- Kozma Sándor (bronzportré, 1999., Legfelsőbb Ügyészség)
- Ayrton Senna (bronzportré, 1999., Hungaroring)
- Korpusz (4 m, bronz, Vas, 1999., Mezőhegyes Temető)
- Szent Korona- emlékmű (15 m, acél, bronz, üveg, 2000., Szarvas)
- Szent Korona- emlékmű (12 m, acél, bronz, 2000., Balatonvilágos)
- Szent István- emlékmű (4 m, kő, bronz, 2000., Kocsér)
- Szent István- Díszkút (5 m, kő, bronz, 2000., Csorvás)
- Szent István- Díszkút (4 m, kő, bronz, 2000., Tótkomlós)

